

DO TEK

Informace pro farnosti Vlašim

Březen

2011

**„Pamatuj, člověče, že jsi prach
a v prach se obrátíš...”**

Popeleční středa

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. V liturgickém kalendáři katolické církve je to středa, která předchází první neděli postní, a označuje začátek postní doby.

Zavedení „popeleční středy“ se datuje někdy do 6.–7. století, kdy byl začátek postního období přeložen ze 6. neděle před Velikonocemi na předcházející středu, aby se z postní doby vyčlenily jednotlivé neděle, které nejsou chápány jako postní den.

Popelec

Již od konce 11. století se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popelec) s formulí: „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“ (srov. Gn 3,19), nebo „Obráťte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). Přijetí popelce je znamením kajícího převzatým z biblické tradice a uchovávaným

v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí. Popel, symbol smrti a nicotnosti, se získává ze spálených palmových a olivových ratolestí (v našich krajích „kočiček“) posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli.

Půst

Popeleční středa je v katolické církvi dnem přísného postu (půst od masa a půst „újmy“, tj. jen jednou za den úplné nasycení).

Výzva k obrácení a pokání

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, která zaznívá na Popeleční středu, nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by vnější kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozhodnutí s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života k Bohu.

Toto obrácení ovšem není výsledkem jen jakési „duchovní gymnastiky“, ale je především působením samého Boha v životě člověka. Bůh nám dává sílu a možnost začít znovu. Když objevíme velikost Boha a jeho pozitivní vztah k nám, snažíme se odpovídat adekvátním způsobem.

Rozmanité projevy a prostředky

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy, které se vhodně modifikují podle potřeb doby. Tradičními a staletými osvědčenými prostředky pokání jsou: modlitba, odříkání – „půst“ a „almužna“ – tedy dobrodiní činěné ve prospěch těch, kdo jsou na tom hůře než my. Vedle klasických forem se současné době se v řadě zemí rozšiřuje např. „ekologický půst“ – omezení zbytečných jízd autem apod. Vždy ovšem půst vychází z biblické a církevní tradice a je zaměřen na zkvalitnění vztahu k Bohu, k druhým lidem i k sobě samému, a tím může ve svých důsledcích vést i ke zlepšení života a atmosféry v celé společnosti.

****

Utrpení – základní surovina pro vykoupení

Bůh nechtěl utrpení: není jeho dílem, ale hlavně dílem člověka. Ten nyní musí přijmout tohoto životního druhu, kterého si vinou hříchu svobodně zvolil. Bylo by to hrozné spojení, kdyby byl nepřišel Ježíš Kristus, aby vykoupil samo utrpení z jeho nestvůrné nesmyslnosti. Přivedeno na svět lidským sobectvím, pokrývá utrpení stínem nesmírného kříže lidstvo a vesmír. Ale láska Ježíše Krista k Otci a lidem proměnila tento kříž v cestu ke vzkříšení.

Utrpení tě provází a z hloubi věků ti kyne smrt. Co uděláš?

Vzbouříš se?

Budeš to snášet pasivně?

Stěžovat si na všechny a mstít se?

Ať je tvůj postoj jakýkoliv, utrpení nemůžeš zapudit a nemůžeš se vyhnout tragickému náručí smrti.

Vidíš-li utrpení druhého, někdy tě napadne říci: „dobře mu tak.“

Bůh, protože je Otec, který nekonečně miluje své děti, se nikdy nemůže těšit z utrpení. I on „trpí“, když tě vidí trpět.

Po pádu, když zavládl

zmatek v řádu stvoření

nevědomost, vzbouření člověka proti Bohu

nechuť milovat Lásku,

Otec neoponechal člověka jemu samému, neopustil ho v jeho zoufalství, ale tolik miloval svět, že poslal svého Syna...“

Když Ježíš Kristus přišel na zem, potkal tři „stvůry“, jejichž stvořitelem nebyl jeho Otec: hřích, utrpení a smrt.

Aby vrátil člověku mír a lásku a světu harmonii, musil zvítězit nad hříchem, utrpením a smrtí.

O svém příteli říkáš:

nosím ho v srdci,

pro něho a s ním lituji jeho hříchů

jeho utrpení mne skličuje

Je to ve skutečnosti všemohoucí moc lásky, která spojuje milujícího s milovaným, přítele s přítelem.

Protože Ježíš Kristus miloval lidi nekonečnou láskou, spojil je všechny v sobě:

nese všechny jejich hříchy,

snáší veškeré jejich utrpení

umírá jejich smrtí

V pravém smyslu se Ježíš na kříži stává „obětí“ své lásky k člověku. Když říká svému Otci: „Do tvých rukou odevzdávám svého ducha“, je to duše obtěžkaná touto tragickou zni:

všemi našimi hříchy, neboť prostřednictvím lásky se stal jedním z nás

naším veškerým utrpením, neboť ten, kdo miluje, trpí stejně, jako ten, koho miluje

Matka přijímá bolesti porodu, neboť z jejího utrpení se má zrodit život.

Co je však člověku nesnesitelné, to je trpět pro nic.

Chceš-li, aby tvé utrpení a utrpení světa „mělo smysl“ a bylo k užtku, pak musíš pohledět na Ježíše Krista na kříži, setkat se s Ním a spojit se s Ním.

Skrze Ježíše Krista Vykupitele stává se neužitečné, nesmyslné a nenáviděné utrpení surovinou pro vykoupení. Není to utrpení jako takové, které vykupuje, ale láska, která v Ježíši Kristu osvětluje dar tohoto utrpení.

Nemusíš milovat utrpení, zůstává zlem i poté, co byl Ježíš Kristus umučen na kříži. Můžeš však milovat příležitost, kterou ti dává, aby ses v lásce spolu s Ježíšem účastnil na spáse lidstva.

Tvá dnešní bolest hlavy

malátnost celého těla zmořeného únavou

škubavá bolest, která sužuje tvé tělo a nedá ti pokoje

bolestná nepohyblivost

neduživost, morální utrpení, malé nebo velké, přechodné nebo

trvalé;

vyčerpávající nebo jednotvárná práce, odborové a politické závazky, úspěšné nebo tíživé, poraněné city, neúspěch tvého úsilí, ponižující pád...

Všechna tvá utrpení

Kristus již protrpěl,

z rukou svého Syna Otec přijal všechnu lásku, kterou jsi ty a tvoji bratři promrhali.

Nezbývá ti, než aby ses spojil s Vykupitelem v hloubi těchto utrpení. Pohled jím do tváře a uvidíš, že Kristus ti kyne,

a nes je dobrovolně s Ním

dobrovolně nabídní svou lásku za Jeho lásku,

tak svobodně s Ním spasiš svět.

Veškeré utrpení lidstva je v čase rozložené utrpení Ježíše Krista.

Křížová cesta vede přes všechna bojiště světa, všemi brlohy, nemocnicemi, pracovišti, ulicemi tvého města nebo tvé vesnice...

Křížová cesta jde všemi cestami lidí, ale potkáš-li a následuješ-li Ježíše Krista, křížová cesta tě dovede ke Vzkříšení.

Spasitel si nevymyslel ani nevybral svůj kříž. Vzal ten, který mu lidé vložili na ramena.

Než se rozhodneš, že budeš činit pokání, přijmi utrpení každého dne. Vezmi tento každodenní kříž a nevybírej kříž na míru, jinak by ses považoval za silnějšího a lepšího, než jsou ostatní.

Ořezáváš-li strom jen pro potěšení, že ho zbavuješ větví,
zahrabáváš-li zrno, aby ses těšil z toho, že shnije,
biješ-li své dítě proto, že máš radost, že je vidíš trpět, jsi vandal a nebezpečný blázen,
neboť řez zahradnického nože má sloužit dobré úrodě ovoce,
zaseté zrno bohatosti klasu,
potrestání dítěte jeho usměrnění a výchově.

Právě tak křesťanské pokání nikdy není „marným utrpením“, ale odmítnutím planého nebo zkaženého ovoce, a má sloužit dobré úrodě.

Utrpení na světě je zřejmé, patrné znamení hříchu.

Utrpení přijaté a nesené s láskou v Kristu je viditelným znamením Vykoupení.

Neexistuje hřích, který by nebyl vykoupen utrpením a láskou Ježíše Spasitele.

Tvá každodenní utrpení, plně přijatá a tvá láska nabídnutá Otci jsou tvé nejúčinnější apoštolské činy.

Nepovažuj kříž za šperk,
tréninkové nářadí,
nápadný doplněk, jímž na sebe upozorňuješ,
nenáviděnou překážku na své denní cestě;

kříž je denním nástrojem toho, kdo chce *s Ježíšem Kristem a z lásky spasit člověka a svět.*

Michel Quoist, Mezi člověkem a Bohem

Informace z farností

Středa 9. března – Popeleční středa

Mše svaté:

Vlašim	18:00 h
Domašín	17:00 h
Kondrac	17:00 h
Velíš	18:00 h

****

Po celou postní dobu budeme vždy **před každou mší svatou** místo modlitby růžence rozjímat nad **křížovou cestou**: v pátek bude vždy od 17 h nejprve modlitba křížové cesty a po ní od 17:30 h adorace.

****

V sobotu 26. března 2011 se od 9 do 17 h uskuteční **ministrantský den** v Pálčicích. Přihlášky zájemců u kněží v jednotlivých farnostech.

****

Duchovní obnova

Doba postní nás křesťany vybízí, abychom se hlouběji zamýšleli nad svým životem, povoláním a službou Bohu a bližnímu v těch podmínkách, kde žijeme. Duchovní obnova nám navíc pomáhá vytvořit ticho a zklidnění, abychom se s Bohem intenzivněji mohli setkat v jeho slově a společně také prožít křížovou cestu a slavit eucharistii, a to všechno v jednom dni.

*„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“
(Janovo evangelium 12,32)*

Postní duchovní obnova pro farnost Vlašim

- Bude se konat v sobotu dne **2. dubna 2011**
- Místo konání: kostel sv. Jiljí ve Vlašimi
- Přihlášky jsou k dispozici **v kostele**, nebo na webových stránkách farnosti ***www.farnostvlasim.cz***
- K účasti na duchovní obnově je třeba vyplnit **přihlášku** a odevzdat ji s peněžní částkou do neděle **20. 3. 2011 v sakristii kostela** duchovnímu správci
- Program duchovní obnovy:
  - 8.30 – 9.00 příchod účastníků do kostela sv. Jiljí
  - 9.00 – 9.15 informace o průběhu DO, úvod: kající bohoslužba
  - 9.15 – 10.00 přednáška v kostele sv. Jiljí (P. František Masařík)
  - 10.00 – 10.45 ústraní
  - 10.45 – 11.30 přednáška v kostele sv. Jiljí (P. František Masařík)
  - 11.30 – 12.15 ústraní
  - 12.15 – 13.15 oběd (besídka)

13.15 – 14.00 přednáška v kostele sv. Jiljí (P. František
Masařík)

14.00 – 14.30 ústraní

14.30 – 15.00 křížová cesta

15.00 – 16.00 mše svatá

- V čase ústraní je možné využít těchto **možností**:
  - svátost smíření (kostel): P. Jaroslav Konečný,
P. Piotr Henryk Adamczyk,
  - duchovní rozhovor (fara přízemí-kancelář):
P. Edward Tomczyk MIC (dopoledne), P. Marek
Martiška MIC (odpoledne)
  - rozhovor s křesťanským rodinným poradcem (fara
přízemí–velká místnost): Ing. Marie Macounová
- V průběhu duchovní obnovy bude ve farní besídce
k dispozici **drobné občerstvení**
- Oběd (v případě objednávky) ve farní besídce: guláš,
chléb

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

Ve farním kostele sv. Jiljí se v sobotu **26. března 2011 v 16 h** uskuteční **koncert duchovní hudby** na nevšední dobové nástroje – hraje a zpívá SOLIDEO. Během koncertu vám kvartet zpívajících instrumentalistů zahraje hudbu šesti staletí na 25 dobových nástrojů.

CHARAKTERISTIKA SOUBORU

Severočeský soubor SOLIDEO, který vznikl v roce 1998 (nejprve jako instrumentální duo), se specializuje na interpretaci instrumentální a vokální hudby *gotické, renesanční a barokní*.

Koncertní provádění skladeb období 12. – první poloviny 18. století se stává autentičtější a posluchačsky zajímavější využitím *dobových hudebních nástrojů*.

Tyto instrumenty znovu ožívají v dílnách hudebních nástrojařů, kteří je pro SOLIDEO vyrábějí díky vstřícnosti hudebních oddělení muzeí a historické literatuře. Posluchači se tak dostává hodnověrný sluchový i zrakový obraz prováděných skladeb.

Při sestavování koncertního programu dbá soubor SOLIDEO na věkovou pestrost a různou hudební vyspělost publika. Proto vybírá skladby „stravitelné“ délkou a obsahem i pro méně zkušeného posluchače. Každou skladbu interpreti zajímavě uvedou a slovem představí i své nevšední hudební nástroje. Díky tomu jsou koncerty vhodné i pro mládež a všechny, kteří se tzv. „vážené hudby“ zbytečně obávají. Koncerty se stávají zajímavé právě stálým střídáním nevšedních, hudebních nástrojů.

Soubor vystupuje v dobových kutnách, které ještě podtrhují snahu umělců co nejvěrněji zprostředkovat hudbu historicky vzdálenou, ovšem posluchačovu uchu i srdci docela blízkou a srozumitelnou

****

Příprava na život v manželství – jaro 2011

28. února (pondělí)

Vzájemné představení, pohled na katolické manželství, žebříček životních hodnot

7. března (pondělí)

Psychologie partnerského vztahu

14. března (pondělí)

Nesoulad ve vztazích a jak ho řešíme

21. března (pondělí)

Rodiče, přátelé a my

28. března (pondělí)

Odpovědné rodičovství

4. dubna (pondělí)

Manželství a sexualita

11. dubna (pondělí)

Děti a my, jak prožívat v manželství vztah k Bohu

18. dubna (pondělí)

Manželský slib, průběh svatebního obřadu

****

Přípravy probíhají ve Vlašimi na faře ve stanovené dny od 19:30 do 21:30 hod.

Případné další informace o průběhu přípravy lze získat na telefonu **317 846 213** (po 19. hodině), případně lze dotaz zaslat e-mailem na adresu: **farion.roman@tiscali.cz**

Přednáška

V pátek **29. dubna 2011** se v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi od 18 h uskuteční **přednáška** P. Marka „Orko“ Váchy na téma „**Křesťanství a ekologie**“. Po přednášce bude možnost zakoupit knihy tohoto autora a proběhne rovněž autogramiáda. Poté bude následovat pohoštění ve farní besídce.

Mše svatá se přesouvá na 8 h ráno!

Mgr. et Mgr. Marek Vácha, Ph. D.

Narodil se v roce 1966 v Brně, je katolický kněz. Na Přírodovědecké fakultě MU v Brně vystudoval obor molekulární biologie a genetik, teologii studoval v Olomouci a v Bruselu. V letech 1997 a 2000 se účastnil dvou výprav na Antarktidu. V roce 2002 žil šest měsíců v trapistickém klášteře Sept-Fons ve Francii. Na Biskupském gymnáziu v Brně učí biologii a náboženství. Je přednostou Ústavu etiky na 3. lékařské fakultě Karlovy univerzity. Je administrátorem ve farnosti Lechovice u Znojma. Na FSS v Brně vede seminář zaměřený na vztah křesťanství a ekologie. Působí jako farní vikář ve studentské farnosti u Nejsvětějšího Salvátora v Praze. Publikuje v řadě odborných i populárních periodik, zabývá se tématy evoluční biologie a lékařské i environmentální etiky. Napsal knihy *Probuzení*, *Místo, na němž stojíš, je posvátná země*, *Poslední země*, *Návrat ke stromu života*, *Tančící skály*, *Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec* a *Šestá cesta*.

****